Kalanjiyam International Journal of Tamil Studies
களஞ்சியம் - சர்வதேசத் தமிழ் ஆய்விதழ்
https://ngmtamil.in/
DOI: https://doi.org/10.63300/kijts05sp022026

Categorical Analysis of Implied Metaphors in Narrinai: An In-depth Research

T. Nandhinipriya[1]*, Dr. S. Periyanayaki[2],
[1]Full-time Ph.D. Research Scholar (Reg No: BDU2210632780197) Department of Tamil, Kunnthavai Naacchiyaar Govt. Arts College for Women (A), Affiliated with Bharathidasan University, Thanjavur - 613007, Tamil Nadu, India.
[2]Research Guide & Associate Professor, Department of Tamil, Kunnthavai Naacchiyaar Govt. Arts College for Women (A), Affiliated with Bharathidasan University, Thanjavur - 613007, Tamil Nadu, India.
*Correspondence: nandhinipriyat97@gmail.com. Tel: +917845126686

Article Info
Received on 23-Feb-2026, Revised on 27-Feb-2026, Accepted on 27-Feb-2026, Published on 01-March-2026

ABSTRACT

The excellence, utility, and evolution of a language are deeply interconnected with the activities of the society that speaks it. In the history of the world, numerous languages have perished or been eroded by the turning wheels of time. In such a context, Tamil stands as an unparalleled classical language that has survived for thousands of years. The grammatical treatise Tolkappiyam and ancient Sangam literature serve as the jewels that polish this unique language. In Narrinai, one of the Sangam anthologies, human internal emotions (Akam) are depicted as being inextricably linked with nature. Specifically, the technique of 'Ullurai Uvamam' (Implicit Metaphor)—where the thoughts and feelings of the characters are not stated directly but are conveyed through the hidden meanings within natural descriptions—is sublime. This study examines the five types of Ullurai Uvamam as defined by Tolkappiyar, applying them to the poems of Narrinai to explore their literary beauty and social impact in detail. Using Tolkappiyam and Narrinai as primary sources and supported by secondary texts, the objective of this article is to explain the typological perspective of implicit metaphors.

KEYWORDS: *Ullurai (Implicit Meaning), Uththi (Technique), Kodu (Branch/Horn), Nuvvai (Sister/Elder Sister), Pini (Ailment/Bond), Sunangu (Beauty spots/Pallor), Uvamam (Metaphor), Narrinai, Tolkappiyam, Iraichi (Suggestive Meaning).*

Copyright © 2024 by the author(s). Published by Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi. This is an open access article under the Creative Commons Attribution (CC BY) license (https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).

Publisher's Note: The views, opinions, and information presented in all publications are the sole responsibility of the respective authors and contributors, and do not necessarily reflect the views of Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi and/or its editors. Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi and/or its editors hereby disclaim any liability for any harm or damage to individuals or property arising from the implementation of ideas, methods, instructions, or products mentioned in the content.

நற்றிணைப் பாடல்களில் உள்ளுறை உவமக் கட்டமைப்புகள்: ஒரு விரிவான பகுப்பாய்வு

[1]**த.நந்தினிப்பிரியா**, பதிவு எண் :BDU2210632780197, பர்ரவை எண் : BDU/PhD/22/0258 Daed : 19.05.2022, முழுநேர முனைவர்பட்ட ஆய்வாளர், தமிழ்த்துறை, குந்தவை நாச்சியார் அரசினர் மகளிர் கலைக்கல்லூரி (த), பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகத்துடன் இணைவு பெற்றது., தஞ்சாவூர்-613007, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

[2]**முனைவர் சா.பெரியநாயகி**, ஆய்வு நெறியாளர், இணைப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை, குந்தவை நாச்சியார் அரசினர் மகளிர் கலைக்கல்லூரி (த), பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகத்துடன் இணைவு பெற்றது. தஞ்சாவூர்-613007, தமிழ்நாடு, இந்தியா

ஆய்வுச் சுருக்கம்

மொழியின் சிறப்பும் பயனும் ஆக்கமும் அம்மொழியை ஆளக்கூடிய சமுதாயத்தின் செயல்பாட்டோடு ஆழமாகத் தொடர்புடையனவாகும். உலக வரலாற்றில் எண்ணற்ற மொழிகள் காலச்சக்கரத்தின் சுழற்சியில் சிக்குண்டு மடிந்தும் சிதைந்தும் போயின. இத்தகு சூழலில், ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளைக் கடந்தும் தன்னிகரற்றதாய் வாழும் செம்மொழியாய் தமிழ் மொழி திகழ்கிறது. இத்தகைய தனித்தன்மையுடைய மொழிக்கு மெருகூட்டும் அணிகலன்களாய் தொல்காப்பியமும் பண்டைய சங்க இலக்கியங்களும் விளங்குகின்றன. சங்க இலக்கியங்களில் ஒன்றான நற்றிணையில் மனித அக உணர்வுகள் இயற்கையோடு இரண்டறக் கலந்து கூறப்படுகின்றன. குறிப்பாக, அகப்பாடல்களில் மாந்தர்களின் எண்ணங்களையும் உணர்வுகளையும் நேரடியாகத் தெரிவிக்காமல், இயற்கைக் காட்சிகளின் பின்னணியில் மறைபொருளாக உணர்த்தும் 'உள்ளுறை உவமம்' என்னும் உத்தி மிக உன்னதமானது. இவ்வாய்வு, தொல்காப்பியர் கூறும் உள்ளுறை உவமத்தின் ஐந்து வகைகளை நற்றிணைப் பாடல்களோடு பொருத்தி, அதன் இலக்கிய நயத்தையும் சமூகத் தாக்கத்தையும் விரிவாக ஆராய்கிறது. ஆய்வு முதன்மை நூல்களாகத் தொல்காப்பியம் மற்றும் நற்றிணையை எடுத்துக்கொண்டு, சார்பு நூல்களின் துணை கொண்டு வகைமை நோக்கில் உள்ளுறையை விளக்குவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாக அமைகிறது.

கருவிச்சொற்கள்

உள்ளுறை, உத்தி, கோடு, நுவ்வை, பிணி, சுணங்கு, உவமம், நற்றிணை, தொல்காப்பியம், இறைச்சி.

1. முன்னுரை

சங்க இலக்கியமும் தொல்காப்பியமும் பல்லாண்டு காலமாகத் தமிழ் அறிஞர்களாலும் ஆய்வாளர்களாலும் வாசிக்கப்பட்டு வரும் செவ்விலக்கியங்கள் ஆகும். அகப்பொருள் மரபில், தலைவன் தலைவிக்கிடையே ஏற்படும் நுட்பமான உணர்வுகளைக் குறிப்புப் பொருளால் உணர்த்த 'உள்ளுறை' மற்றும் 'இறைச்சி' என்னும் இரு பெரும் உத்திகள் கையாளப்பட்டுள்ளன. இவற்றுள் உள்ளுறை உவமம் என்பது தமிழரின் நாகரிகப் பேச்சு மரபின் உச்சமாகக் கருதப்படுகிறது. உணர்ச்சிகளை வெளிப்படையாகக்

கொட்டிவிடாமல், ஒரு திரை இட்டு மறைத்துக் கூறுவது போன்ற இம்முறை, கேட்போரின் ரசனையையும் சிந்தனையையும் தூண்டக்கூடியது.

மொழியின் எல்லையைத் தீர்மானிப்பவை இடம், பொருள் மற்றும் காலம் ஆகும். மொழியைக் கையாளும் திறம் படைத்தோரே பண்டைக் காலத்தில் தூது செல்லவும் சந்து செய்விக்கவும் தகுதியுடையோராய் விளங்கினர். மொழியால் ஒரு கருத்தை வெளிப்படுத்தவும் முடியும், அதே சமயம் நுட்பமாக மறைக்கவும் முடியும் என்பதற்கு உள்ளுறை உவமமே மிகச்சிறந்த சான்றாகும்.

2. குறிப்புப் பொருள் மற்றும் உவமை விளக்கம்

இலக்கியங்களில் ரசனைக்காகவும் கருத்துப் புலப்பாட்டுத் தேவைக்காகவும் குறிப்புப் பொருள் கையாளப்பட்டு வருகின்றது. ஆர்வம் மற்றும் ஈடுபாட்டைத் தூண்டும் வலிமை வெளிப்படையான செய்திகளைக் காட்டிலும் குறிப்புப் பொருளுக்கே அதிகம் உண்டு. இத்தகைய குறிப்புப் பொருளின் வகைகளாகத் தொல்காப்பியர் உள்ளுறையையும் இறைச்சியையும் குறிப்பிடுகிறார். இவை இரண்டும் ஒன்றுபோலத் தோன்றினாலும் அடிப்படையில் வெவ்வேறானவை.

2. உவமை விளக்கம்

ஏதேனும் ஒரு ஒப்புமை அடிப்படையில் இரு வேறுபட்ட பொருள்களைச் சேர்த்துப் பார்ப்பதை உவமை (Simile) எனலாம். இதுவே அனைத்து அணிவகைகளுக்கும் மூல காரணமாகும். சங்க இலக்கியப் பாடல்களில் ஆசிரியர் பெயர் தெரியாத பலருக்கு, அவர்கள் பயன்படுத்திய உவமையின் சிறப்பைக் கொண்டே பெயர்கள் சூட்டப்பட்டுள்ளன.

பாடல் எண்	புலவர் பெயர்	உவமையின் அடிப்படை
நற்றிணை 284	தேய்புரிப் பழங் கயிற்றனார்	தேய்ந்து போன பழைய கயிறு
நற்றிணை 152	தனிமகனார்	தனிமையில் இருக்கும் மனிதன்

3. தொல்காப்பியர் கூறும் உவமை வகைகள்

தொல்காப்பியம் உவமையை இரண்டு வகையாகப் பிரிக்கிறது:

1. உள்ளுறை உவமம்
2. ஏனை உவமம்

'ஏனை உவமம்' என்பது வெளிப்படையாகப் பொருளை உணர்த்தும் பொதுவான உவமையாகும். ஆனால், உள்ளுறை உவமம் என்பது அகத்திணைக்கே உரிய சிறப்பான உத்தியாகும்.

"உள்ளுறை உவமம் ஏனை உவமம் எனத் தள்ளாது ஆகுந் தினையுணர் வகையே" (தொல்.பொருள்.அகத்.49).

அகத்திணைக்கு மிக நெருக்கமான தொடர்பு உடையதால்தான் தொல்காப்பியர் உள்ளுறை உவமையை முதன்மையாகக் கூறியுள்ளார் என்று தமிழண்ணல் விளக்குகிறார்.

3. உள்ளுறை உவமம்: வரைவிலக்கணம்

தொல்காப்பியம் உள்ளுறை உவமத்தைப் பின்வருமாறு வரையறுக்கிறது:

"உள்ளுறுத்து இதனோடு ஒத்துப் பொருள் முடிக என உள்ளறுத்து இறுவதை உள்ளுறை உவமம்" (தொல்.பொருள். அகத்-51).

ஒரு பாடலில் இடம்பெறும் கருப்பொருள்களின் (விலங்கு, பறவை, செடி, கொடி) செயல்பாடுகள் வழியாகப் புலப்படும் வெளிப்படைப் பொருளோடே, சொல்லப்படாத வேறொரு பொருளையும் (உவமேயம்) வாசகர் உய்த்துணர வைப்பதே உள்ளுறை ஆகும். இதில் உவமை மட்டுமே வெளிப்படையாக இருக்கும், சொல்லக் கருதிய பொருள் (உவமேயம்) மறைந்திருக்கும்.

4. உள்ளுறை உவமம் அமையும் பாங்கு மற்றும் நிலக்களன்

உள்ளுறை உவமத்தில் உவமேயத்தை வாசகர் தனது அறிவினால் உய்த்துணர வேண்டும். இதில் உவம உருபுகள் பெரும்பாலும் வெளிப்படையாக வருவதில்லை. இது தெய்வம் தவிர்ந்த ஏனைய கருப்பொருள்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு தோன்றும்.

"உள்ளுறை தெய்வம் ஒழிந்ததை நிலம் எனக் கொள்ளும் என்ப குறி அறிந்தோரே" (தொல்.பொருள்.அகத்-50).

தெய்வத்தை நிலைக்களமாகக் கொள்ளாததற்குக் காரணம், தெய்வம் வழிபாட்டிற்குரியது என்பதால் அதன் செயல்களை மனித மன உணர்வுகளோடு ஒப்புமைப்படுத்துவது நாகரிகமாகாது என்ற கருத்தும் நிலவுகிறது.[6] உணவு, விலங்கு, மரம், பறவை போன்றவை இதில் நிலக்களன்களாக அமையும்.

5. உள்ளுறை உவமத்தின் ஐந்து வகைமைகள்

தொல்காப்பியப் பொருளியலில் உள்ளுறை ஐந்து வகைப்படும் என்று கூறப்பட்டுள்ளது. இளம்பூரணர் இதனை விரிவாக விளக்கியுள்ளார்:

"உடனுறை உவமம் சுட்டுநகை சிறப்பெனக் கெடலரு மரபின் உள்ளுறை ஐந்தே" (தொல்.பொருள்.பொருளி-238).

இவ்வகைகள் முறையே:

1. **உடனுறை உள்ளுறை உவமம்:** ஒரு கருத்தைச் சொல்லும்போதே அதனோடு மற்றொரு கருத்தும் உடன் உறைந்து வருதல்.

2. **உவம உள்ளுறை உவமம்:** உவமையைச் சொல்வதன் மூலம் உவமிக்கப்படும் பொருளைப் பெற வைத்தல்.

3. **சுட்டு உள்ளுறை உவமம்:** ஒரு பொருளைச் சுட்டிக் கூறி அதன் மூலம் வேறொரு பொருளை உணர்த்துதல்.

4. **நகை உள்ளுறை உவமம்:** எள்ளல் அல்லது கிண்டல் சுவையுடன் உட்பொருளை உணர்த்துதல்.

5. **சிறப்பு உள்ளுறை உவமம்:** ஒன்றின் சிறப்பை மிகுவித்துக் கூறுவதன் மூலம் உட்பொருள் தருதல்.

6. நற்றிணை: ஓர் அறிமுகம்

எட்டுத்தொகை நூல்களுள் முதலாவதாக வைத்து எண்ணப்படும் நூல் நற்றிணை.[8] 'நல்' என்ற அடைமொழியும் 'திணை' என்ற பெயரும் சேர்ந்து 'நற்றிணை' என வழங்கப்படுகிறது. இதன் பாடல்கள் 9 முதல் 12 அடிகள் வரை கொண்டவை (சில பாடல்கள் விதிவிலக்காக 8 அல்லது 13 அடிகள் கொண்டிருக்கும்).[9]

6. நற்றிணைப் பாடல்களின் புள்ளிவிவரங்கள்

திணை	**பாடல்களின் எண்ணிக்கை**
குறிஞ்சி	132
பாலை	104
நெய்தல்	102
மருதம்	32
முல்லை	30

நற்றிணையைத் தொகுப்பித்தவர் பன்னாடு தந்த பாண்டியன் மாறன் வழுதி ஆவார்.[1] இந்நூலில் 175 அல்லது 192 புலவர்கள் பாடிய பாடல்கள் இடம்பெற்றுள்ளன.[0] 234-ஆம் பாடல் முழுமையாகவும், 385-ஆம் பாடலின் ஒரு பகுதியும் சிதைந்து போயுள்ளன.[0]

7. நற்றிணையில் உள்ளுறை வகைகள்: விரிவான ஆய்வுரை

7. உடனுறை உள்ளுறை உவமம்

உள்ளுறையின் முதல் வகையான உடனுறை என்பது, ஒரு செய்தியைச் சொல்லும்போது அதனோடு மற்றொரு செய்தியும் உடன் சேர்ந்து வருவதாகும். ந. சுப்புரெட்டியார் மற்றும் கதிர் மகாதேவன் போன்ற அறிஞர்கள் உடனுறையை இறைச்சி என்றே கருதுகின்றனர்.

நற்றிணை பாடல் 172 (புன்னை மரப் பாடல்):

இப்பாடல் நெய்தல் நிலத்துத் தலைவியின் உணர்வுகளைத் தோழி மூலம் வெளிப்படுத்துகிறது.

"விளையாடு ஆயமொடு வெண்மணல் அழுத்தி மறந்தனம் துறந்த காழ்முனை அகைய நெய்பெய் தீம்பால் பெய்தினிது வளர்ப்ப நும்மினுஞ் சிறந்தது நுவ்வை ஆகுமென்று அன்னை கூறினள் புன்னையது நலனே அம்ம நாணுதும் நும்மொடு நகையே விருந்தின் பாணர் விளர் இசை கடுப்ப வலம்புரி வான் கோடு நரலும் இலங்கு நீர்த் துறை கெழு கொண்க நீ நல்கின் நிறைபடு நீழல் பிறவுமாருளவே" (நற்-172).

உள்ளுறை விளக்கம்: தலைவி தன் தோழியருடன் விளையாடும்போது மணலில் புன்னங்கொட்டையைப் புதைத்து மறக்கிறாள். அது முளைக்கத் தொடங்கியதும், அதற்குத் தன் பாலில் ஒரு பகுதியை ஊற்றி வளர்க்கிறாள். இதைக் கண்ட தாய், "இது உனக்குத் தங்கை முறை" (நுவ்வை) என்று கூறிவிடுகிறாள்.[3] இதனால் தலைவி அப்புன்னை மரத்தைத் தன் உடன் பிறந்தாளாகவே கருதுகிறாள். இப்போது அப்புன்னை மர நிழலில் தலைவனோடு விளையாடி மகிழ அவள் வெட்கப்படுகிறாள். "என் தங்கை முன்னிலையில் உன்னோடு எப்படி உறவாடுவேன்?" என்று தோழி மூலம் கூறி, தலைவன் அவளை விரைவில் திருமணம் செய்துகொண்டு (வரைவு கடாதல்) அழைத்துச் செல்ல வேண்டும் என்பதை உணர்த்துகிறாள். இங்குப் புன்னை மரம் ஒரு சாட்சியாக உடன் உறைவதால் இது 'உடனுறை' ஆகிறது.

7.2 உவம உள்ளுறை உவமம்

உவமைச் செய்தியைக் கொண்டு உவமேயப் பொருளை உய்த்துணர வைப்பதே உவம உள்ளுறை ஆகும். நற்றிணையில் இவ்வகை உள்ளுறை 98 பாடல்களில் பயின்று வந்துள்ளது.

நற்றிணை பாடல் 178:

தலைவி இற்செறிக்கப்பட்ட துன்பத்தில் வாடும்போது, தலைவனைத் திருமணம் செய்யத் தூண்டும் வகையில் பாடப்பட்டது.

"தோடமை தூவித் தடந்தாள் நாரை நலனுனப் பட்ட நல்கூர் பேடை கழிபெயர் மருங்கின் சிறுமீன் உண்ணாது கைதையம் படுசினைப் புலம்பொடு வதியும். காணவும் இயைந்தனறு மன்னே நாணி நள்ளென் யாமத்துங் கண்படை பெறே என்" (நற்-178).

உள்ளுறை விளக்கம்: நாரையினால் நுகரப்பட்ட பேடைப் பறவை, இரை தேடிச் செல்லாமல் துன்பத்தோடு மரக்கிளையில் தங்கியிருக்கிறது. இக்காட்சியின் மூலம், தலைவன் இன்பம் நுகரப்பட்ட தலைவி, இப்போது அவனால் கைவிடப்பட்டு (அல்லது சந்திக்க முடியாமல்) உணவு உட்கொள்ளாமல் துன்பத்தோடு வீட்டில் இருக்கிறாள் என்ற உட்பொருள் உணர்த்தப்படுகிறது. நாரை - தலைவனுக்கும், பேடை - தலைவிக்கும் உவமையாக்கப்பட்டுள்ளன.

7.3 சுட்டு உள்ளுறை உவமம்

ஒரு பொருளைக் கூறி, அதன் மூலம் வேறொரு செய்தியைச் சுட்டிக் காட்டுவது சுட்டு உள்ளுறை ஆகும். நற்றிணையில் இவகைக்கு ஒரு பாடல் மட்டுமே சான்றாகத் திகழ்கிறது.

நற்றிணை பாடல் 251 (தினைப் புனப் பாடல்):

தினை காவலுக்குச் செல்லும் தலைவியைத் தாய் வீட்டிற்குள் அடைக்கத் திட்டமிடுகிறாள். அப்போது தோழி தினையைப் பார்த்துப் பேசுவதாக இப்பாடல் அமைகிறது.

"நெடுநீர் அருவிய கடும்பாட்டு ஆங்கன் பிணிமுதல் அரைய பெருங்கல் வாழை கொழுமுதல் அய்கனி மந்தி கவரும் நன்மலை நாடனை நயவாய் யாமவள் தோடிடங் கோடாய் கிளந்து நீடினை விளையோ வாழிய தினையே" (நற்-251).

உள்ளுறை விளக்கம்: "தினையே! நீ காலம் தாழ்த்தி விளைவாயாக" என்று தோழி கூறுகிறாள். தினை விளைந்து அறுவடை முடிந்தால், தலைவி வீட்டிற்குள் செறிக்கப்படுவாள்; தலைவனைச் சந்திக்க முடியாது. ஆகவே, தினை விளையாமல் நீடித்தால் களவு வாழ்க்கை தொடர வாய்ப்புண்டு என்பதைச் சுட்டுகிறாள். மேலும், வாழைப் பழத்தைக் குரங்கு கவரும் நாட்டுத் தலைவன் என்று கூறுவதன் மூலம், அவன் தலைவியின் நலத்தைக் கவர்ந்துவிட்டு இப்போது மணம் புரியாமல் காலம் தாழ்த்துவதைச் சுட்டிக் காட்டுகிறாள்.

7.4 நகை உள்ளுறை உவமம்

எள்ளல் அல்லது கிண்டல் சுவையுடன் கூடிய உட்பொருளைக் கொண்டது நகை உள்ளுறை ஆகும். இது பெரும்பாலும் ஊடல் காலத்திலும் அல்லது தலைவனின் தவறான போக்கைக் கண்டிக்கும்போதும் தோன்றும்.

நற்றிணை பாடல் 233:

தலைவன் வரைந்து கொள்ளாமல் காலம் நீட்டிப்பதைக் கண்டிக்கும் தோழி, அவனைப் புகழ்வது போலப் பழித்துக் கூறுகிறாள்.

"கல்லாக்கடுவன் நடுங்கமுள் எயிற்று மடமா மந்தி மாணா வன்பறழ் கோடுயர் அடுகத்து ஆடுமழைஒளிக்கும் பெருங்கல் நாடனை அருளினை யாயின் ஆன்றோர் செல்நெறி வழாச் சான்றோன் ஆதல் நன்கு அறிந்தனை தெரிமே" (நற்-233).

உள்ளுறை விளக்கம்: ஆண் குரங்கு (கடுவன்) நடுங்கும்படி, பெண் குரங்கு (மந்தி) தன் குட்டியோடு மலையடுக்கில் மழையில் ஒளிந்துகொள்ளும் நாட்டுக்குத் தலைவன் இவன்.[9] இக்காட்சி தலைவன் தன் கடமையைச் செய்யாமல் தலைவியைத் தவிக்க விடுவதைக் குறிக்கிறது. "அவன் ஆன்றோர் வழியில் நடக்கும் சான்றோன் என்பதை மட்டும் நீ தெரிந்துகொள்" என்று தோழி கூறுவது, உண்மையில் அவன் அறநெறி தவறியவன் என்பதை எள்ளி நகையாடுவதாகும். இஃது ஒரு சிறந்த நகை உள்ளுறை ஆகும்.

7.5 சிறப்பு உள்ளுறை உவமம்

ஒன்றின் சிறப்பை மிகுவித்துக் கூறுவதன் மூலம் வேறொரு பொருளை உணர்த்துவது சிறப்பு உள்ளுறை ஆகும். இது சினம், அறியாமை, பொறாமை, வறுமை ஆகிய உணர்வுகளின் அடிப்படையில் பிறக்கும்.

நற்றிணை பாடல் 395:

தலைவன் வரைந்து கொள்ளாது காலம் தாழ்த்துவதால் சினமடைந்த தோழி, அவனை "நீ யார்?" என்று கேட்பது போல அமைந்துள்ளது.

"யாரை எலுவ யாரே நீயெமக்கு யாரையும் அல்லை ரொதும லாளளை அனைத்தாற் கொண்களம் இடையே நினைப்பின் கடும்பகட்டு யானை நெடுந்தோர்க் குட்டுவன்" (நற்-395).

உள்ளுறை விளக்கம்: தலைவனை நோக்கி "நீ எமக்கு யாரோ ஒரு அந்நியன்" (நொதுமலாளன்) என்று தோழி கூறுவது அவளது கடும் சினத்தைக் காட்டுகிறது. இந்தச் சினத்தின் மிகுதியால் அவன் மீதான தனது உரிமையைக் குறைத்துக் கூறுவது போலத் தோன்றினாலும், அதன் உட்பொருளில் அவனது கடமையையும் காதலின் சிறப்பையும் வலியுறுத்துவதால் இது 'சிறப்பு உள்ளுறை' ஆகிறது.

8. உள்ளுறை உவமமும் இறைச்சியும்: ஒரு நுட்பமான ஒப்பாய்வு

அக இலக்கியத்தில் உள்ளுறை மற்றும் இறைச்சி ஆகிய இரண்டும் கருப்பொருள்களின் வழி உட்பொருளை உணர்த்தும் உத்திகளாகும். எனினும் அவற்றுக்கிடையே சில தெளிவான வேறுபாடுகள் உள்ளன.

8. ஒப்பீட்டு அட்டவணை

அம்சம்	**உள்ளுறை உவமம்**	**இறைச்சி**
விளக்கம்	உவமையின் உள்ளே அடங்கியிருக்கும் உட்பொருள்.	சொல்லப்பட்ட கருப்பொருளின் புறத்தே தோன்றும் குறிப்புப் பொருள்.
இடம்	உவமானத்திற்கும் உவமேயத்திற்கும் ஒப்புமை உண்டு.	கருப்பொருளின் செயல்களின் வழியே உணர்வு வெளிப்படும்.
வரையறை	ஐந்து வகைப்படும் (தொல்காப்பியம்).	"இறைச்சி தானே உரிப்புறத் ததுவே" - தொல்காப்பியம் 1176.
பயன்பாடு	பெரும்பாலும் உவமை அடிப்படையில் அமையும்.	அன்பின் மிகுதி அல்லது ஆற்றாமையை வெளிப்படுத்த உதவும்.

.[2]

இறைச்சி என்பது பெரும்பாலும் கேட்போர் இல்லாத இடங்களிலும் பயன்படுத்தப்படும், ஆனால் உள்ளுறை கேட்போர் முன்னிலையிலேயே பயன்படுத்தப்படும் என்று டாக்டர் ஆ. இராமகிருஷ்ணன் குறிப்பிடுகிறார்.[2]

9. ஆய்வின் முடிவுகள் மற்றும் சமூகத் தாக்கங்கள்

நற்றிணையில் பயின்று வரும் உள்ளுறை உவமங்கள் வெறும் இலக்கிய அழகுக்காக மட்டும் பயன்படுத்தப்படவில்லை; அவை சங்க காலத் தமிழர்களின் வாழ்வியல் விழுமியங்களைப் பறைசாற்றுகின்றன.[21]

1. **நாகரிகப் பேச்சு மரபு:** ஒரு கருத்தை நேரடியாகச் சொல்லிவிடாமல், இயற்கையின் மீது ஏற்றிச் சொல்வது ஒரு முதிர்ந்த நாகரிகத்தின் அடையாளம். இது அக மாந்தர்களின் நயமான பேச்சாற்றலை வெளிப்படுத்துகிறது.

2. **இயற்கையோடு இயைந்த வாழ்வு:** சங்க கால மக்கள் இயற்கையைத் தங்களின் குடும்பத்தின் ஒரு பகுதியாகக் கருதினர். புன்னை மரத்தைச் சகோதரியாகப் பார்க்கும் பாங்கு இதற்குச் சான்றாகும்.[3]

3. **கருப்பொருள் மேன்மை:** தெய்வத்தைத் தவிர்த்து ஏனைய கருப்பொருள்களைப் பயன்படுத்திக் குறிப்புப் பொருள் தருவது, இயற்கையின் மீதான அக்கறையையும் இலக்கிய விதிகளின் தெளிவையும் காட்டுகிறது.

4. **உளவியல் நுட்பம்:** உள்ளுறை உவமத்தின் மூலம் தலைவன் தன் தவறை உணரச் செய்வதும், தலைவி தன் ஆற்றாமையை வெளிப்படுத்துவதும் உளவியல் ரீதியான இலக்கிய உத்திகளாகும்.[2]

10. துணைநூற்பட்டியல் (References in MLA Style)

[1.] இளம்பூரணர். *தொல்காப்பியம் – பொருளதிகாரம்*. சாரதா பதிப்பகம், 2022.

[2.] கதிர் மகாதேவன். *ஒப்பிலக்கிய நோக்கில் சங்க காலம்*. செல்லப்பா பதிப்பகம், 2009.

[3.] சங்கர நமச்சிவாயர். *நன்னூல் விருத்தியுரை*. சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், 2017.

[4.] தமிழண்ணல். *தொல்காப்பியரின் இலக்கியக் கொள்கைகள்*. சோலை நூலகம், 2004.

[5.] நச்சினார்க்கினியர். *தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம்*. அமராவதி சாலை, 2017.

[6.] நாராயணசாமி ஐயர், பின்னத்தூர் அ. *நற்றிணை நானூறு மூலமும் உரையும்*. சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், 2017.

[7.] Takahashi, Takanobu. *Tamil Love Poetry and Poetics*. BRILL Academic, 1995.

[8.] Zvelebil, Kamil. *The Smile of Murugan: On Tamil Literature of South India*. BRILL, 1973.